

Från: Hans Melander
Skickat: den 5 november 2018 12:26
Till: Jonas Englund
Ämne: VB: Tips till Palmeutredningen
Bifogade filer: Essay Chris Hani murder revisited - ZAM.pdf;

PM

Vet inte om du fått detta mail, men då [REDACTED] verkar vara noggrann med att allt diarieförs är det väl bäst att regga även detta.

/Hasse

Från: [REDACTED]
Skickat: den 24 augusti 2018 10:13
Till: krister.petersson@aklagare.se; Hans Melander
Kopia: registrator@aklagare.se; rikskriminalpolisen@polisen.se
Ämne: Tips till Palmeutredningen

Till

Förundersökningsledare Krister Petersson
Spaningsledare Hans Melander
Palmeutredningen

Tips :

tillhörande

med

[REDACTED] var [REDACTED] och förhörd i Palmeutredningen under 1987.

och hans närmste vän är [REDACTED]

arbetade för

[REDACTED] vid tiden för Palmemordet. Enligt [REDACTED] PM till Palmeutredningen från 1987 var i mordet på Olof Palme.

Jag har gedigen kunskap och ett omfattande material, som PU inte har tillgång till, om alla dessa personer och är villig att dela med mig av det. Som exempel kan jag nämna att jag träffat [REDACTED] samtidigt att jag visste att PU försökt få kontakt med [REDACTED] genom mail som jag har tillgång till från en anonym källa. Ett annat exempel är den artikel [REDACTED] skickade mig efter vårt möte [REDACTED] och som beskriver tre mord i apartheidens namn med ekonomiska motiv bakom, se bilaga. Jag har fört och för fortfarande [REDACTED]

För att ge er möjlighet att ställa frågor och för att spara tid vill jag överlämna mitt material i möte med er båda.

[REDACTED]
lämnar jag ett tips mordvapnets placering och tillhörande upplysningar till polisen, vilket jag gjort i och med gårdagens möte med Hans Melander och detta mail.

↓
Som bilaga hittar ni det PM [REDACTED] som jag lämnade in till PU för sex år sedan. Sedan dess har jag fått tillgång till en lång rad nya fakta och graverande omständigheter. Vid sidan av det har PU ett omfattande material om [REDACTED] som jag inte har tillgång till.

Jag ser fram emot att erhålla protokoll från gårdförhören med Hans samt diarienummer för detta mail.

För er planering av mötestid så vill jag informera er att jag är

Återkom gärna med
förslag.

Med vänlig hälsning

UL

ZAM

WEDNESDAY 11/11/2015

[HOME](#) [CHRONICLE](#) [ARENA](#) [ART](#) [EVENTS](#) TH [« all issues](#)

#11

«

[Undercover
with Quack
Doctors](#)[Born
Mais»](#)

03/02/2015

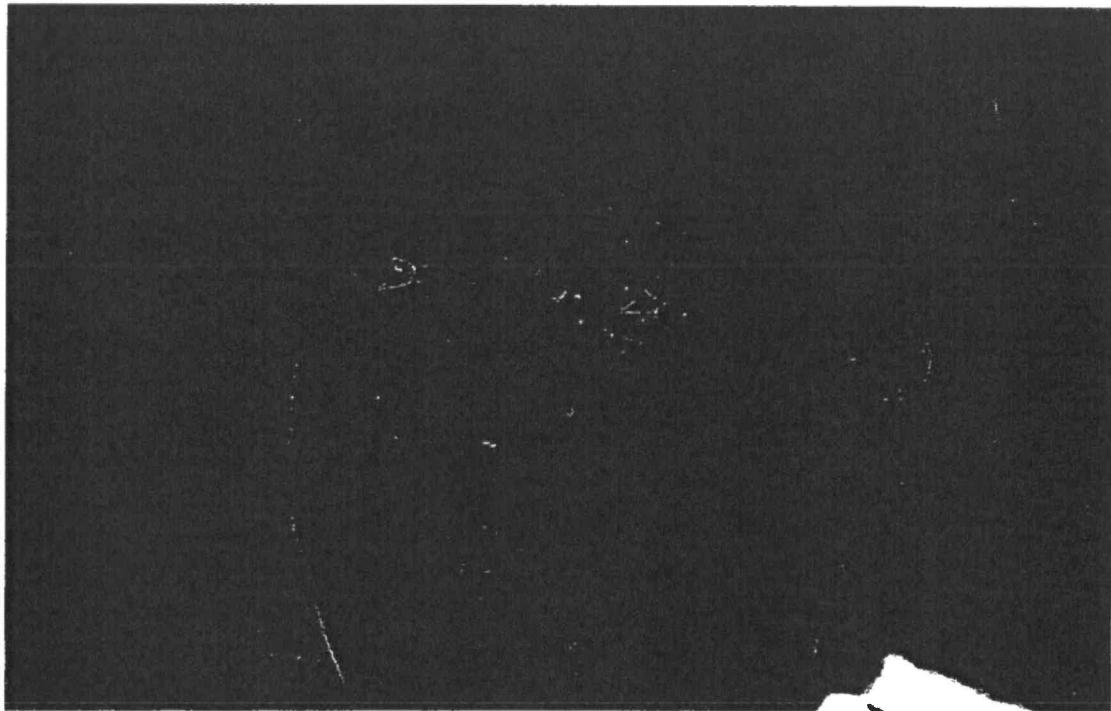
Essay | Chris Hani murder revisited

Chronicle #11 / By Evelyn Groenink

Dulcie September and Anton Lubowski

Clive Derby-Lewis, co-conspirator in the murder of South African freedom struggle hero Chris Hani in 1993, was once again denied parole, for the third time, in January this year. Whilst Chris Hani's family and many old friends and comrades applaud the decision to 'let him rot', some ask how much Derby-Lewis actually knew about the murder. One of these voices is Evelyn Groenink, who investigated the Chris Hani murder case -and several others- for years. Her research, which unearthed arms trade links to both the Hani and September murders, was published only in the Netherlands, in a language largely foreign to the international community. The history of a story that could not be told.

Chris Hani

ANC representative Dulcie September was killed in Paris in 1988, when talks about future arms contracts between France and the ANC were on the agenda; SWAPO- man Anton Lubowski, ditto, in front of his Windhoek home in 1989, shortly after befriending an arms- and diamonds dealer; and the ANC's beloved Chris Hani was murdered in 1993 (one year before the first democratic elections in South Africa), in the midst of massive bribe-offering by arms dealers to key people in the ANC military.

In all three cases, I was told by people close to the victims that they had been 'obstacles'. Dulcie September had been "fighting with important people." Lubowski "had not wanted to do what [certain businessmen] wanted." Hani "would not allow the corruption of the ANC's guerrilla army, MK" In the late eighties and early nineties, when South Africa and neighbouring Namibia transitioned from apartheid rule to democracy and sanctions were lifted, dozens of international businessmen had flocked to the impending new ANC and SWAPO governments to buy

up resources and sell arms.

In Namibia, Namibian, French, Italian, Israeli and American diamond buyers had entered the post-sanctions scene and arms dealers started approaching the ANC in South Africa as early as 1991.

September, Lubowski and Hani had objected to, respectively, a nuclear military technology exchange; a set of oil-, diamonds- and casino rights deals; and the now notorious South African arms deal. I wrote about these things, in Mail & Guardian and elsewhere.

Official police investigations identified all three murders as motivated by apartheid hate and perpetrated by death squads or (in the case of Hani) right-wing extremists. This official narrative is still dominant in South Africa: puzzlingly so, considering that, in two of the three cases, high ranking ANC- and SWAPO officials have suggested that the truth should indeed be sought on the terrain of shady contracts. Former ANC deputy minister of foreign affairs, Aziz Pahad, is on record confirming that "Dulcie [September] stumbled on nuclear issues". SWAPO's Haage Geingob told a journalist that Anton Lubowski, on the day of his murder, was sorting out highly sensitive 'financial matters'.

In the case of Chris Hani, former comrades explained to me how he was an obstacle to the USD\$ 60 million arms deal that was being negotiated with others in the ANC leadership at the time. From the police docket in the case, I found that a crucial part in the Hani murder was played by Peter Jackson, a chemicals transporter with arms trade connections, who was the employer of Hani's convicted murderer Janusz Walus, and who seemed to have been telling Walus what to do. The police had been kept from investigating Peter Jackson by a written instruction from the Security Police that read: "Inligting oer Peter Jackson sal nie opgevolg word nie".

All this, I published. But only in Dutch, never in English: the South African publication was prevented through legal and physical threats to the publisher. In a lecture for the University of the Witwatersrand, Jacana publisher Maggie Davey questioned the reasons why she was unable to publish. "These questions are [...] about how truth can be covered up and how the interests of a few powerful constituencies can shift and shape our understanding of history".

I published several stories

I published several stories about the arms deal - and mafia links to the Dulcie September and Anton Lubowski murders in the South African Mail & Guardian. The full story of all three murders and their 'dodgy deals' background was told in my book 'Dulcie, a woman who had to keep her mouth shut' published in 2001, in Dutch, in the Netherlands - the same book that Jacana's Maggie Davey had wanted to publish in South Africa. (An unpublished translation of the book was made available in South Africa to the Truth and Reconciliation Commission and the South African 'FBI', the Scorpions.) The Anton Lubowski story was captured in a South African investigative journalism training manual; the Dulcie September investigation was published in the Rhodes Review (of Rhodes University in Grahamstown, also South Africa) and the story about the arms trade links in the Chris Hani case was published in ZAM Magazine in the Netherlands in 2005. But, strangely, every time the stories are published, or discussed, they fall into a big silence. The pattern is usually the same. I publish, there are some responses (like a police force pledging to reopen the case), one interview with a newspaper or radio station, then - nothing. After a while, every single darn time, the official narrative is back. In 2010, eleven years after I first published the first September and Lubowski stories in Mail & Guardian,

the Dulcie September memorial lectures at the University of the Western Cape reverted neatly back to the 'extremist death squad' story.

In 2011, the repeated admission by former foreign minister Aziz Pahad that September was killed over 'nuclear issues' (first made to me in 1995 and now re-recorded by a French investigative documentary maker) made it again to Mail & Guardian. Nevertheless, the Cape Times in 2012 again only spoke of 'apartheid death squads' as the culprits. The story 'The Lubowski files', published prominently by Mail & Guardian in 1999, cannot even be found on their website anymore.

'The world is a dangerous place, you know'

In the case of the Chris Hani investigation, South African publisher Jacana was made to fear bankruptcy by arms dealers' lawyers, some of whom threatened expensive pre-publication litigation. Military vehicles dealer Witold Walus, brother to Janusz Walus, sued for real.

Violence was threatened by NIA operative Michael Buchanan, who said he would 'klap' me, and 'beat up' the publisher. Interestingly, Buchanan also said he would 'bring Gerrie Nel and the Scorpions', with whom he said he had a good relationship. (If so, it might explain why Gerrie Nel, in spite of a promise to take up the Hani case again, never did.)

Then there was former foreign minister Pik Botha, who was so upset about the claims by some sources that he had been party to arms deals, that he kept phoning Jacana for hours at the time, explaining how only a 'sick, perverse and criminal mind' could think such things. During one of these phone calls he also told Jacana's Maggie Davey sternly that 'the world is a

'dangerous place, you know.'

As a result, all that most South African citizens know about the Chris Hani murder, is that two right-wingers, Polish immigrant Janusz Walus and ultra-conservative former Mayor of Krugersdorp, Clive Derby-Lewis, are to blame. The two are still in jail. There is a massive popular outcry every time even a mention is made of amnesty or health parole.

So why not simply give up and accept the official dominant narrative? Nothing will bring the dead back to life. And why not blame apartheid and racists? There was apartheid, there still are violent racists, and both have inflicted trauma on South Africa and the world. What does it matter if they are blamed for a few more things?

It matters, because the story of freedom fighters who stumbled upon corruption and wanted to stop it is worth telling. The African continent is often perceived as endemically corrupt. How can that perception change if stories such as these are silenced? I recall a young woman in Cape Town, who, after I spoke about my book to a small audience, looked at me almost reproachfully and asked: "But where is that book? I want to read that book!"

So here it goes, one more time.

'I want to read that book'

Dulcie September had been on the trail of nuclear military technology exchanges between France and the South African government. She had had meetings with sources in the arms trade whom she kept secret even from her private secretary, had phoned the highest regions in the ANC to come and stop what was going on, had planned to inform the anti-apartheid arms sanctions campaign, and had been shot, very professionally, five times in the head.

before she could go any further. Aziz Pahad had confirmed to me, in 1995, that she had "stumbled on nuclear issues". All this had been published in 1998 in the Mail & Guardian.

There was a ripple in the silence following this article when Truth and Reconciliation Commission investigator, detective Jan Ake Kjellberg (who had been seconded to the TRC by the Swedish government) tried to take the matter further. However, right after he had gone to France to follow up on the arms deal trail in the Dulcie September case, he was fired and sent home to Sweden. Kjellbergs reports are contained in boxes that have been moved to the National Intelligence Agency's custody, where they remain inaccessible to the public to date.

The same arms wheeler dealer whom Kjellberg and I had investigated in the Dulcie September case had befriended SWAPO-man Lubowski a few months before his murder. The arms dealers' name was Alain Guenon. He had high-profile links with the presidential Mitterrand family in France and had also, posing as a socialist supporter of ANC and SWAPO, managed to become an advisor to the ANC's Winnie Mandela and Tokyo Sexwale. Another 'friend' who had become close to Anton Lubowski at more or less the same time as Guenon was Vito Palazzolo, the Italian banker sought by Italian (and other) authorities for mafia-links and money laundering.

Casino rights

Unbeknownst to Anton Lubowski however, Guenon, and Palazzolo knew each other: they were later identified by the international research agency Kroll as long standing business partners in a diamond mine in Angola. Both were (also secretly) good friends of the rogue, smuggling, apartheid military establishment.

Guenon was linked to Military Intelligence's Directorate for Covert Collection (DCC) through a joint partnership with the DCC's operative Rob Colesky in a front company in Namibia, Spectrum Furniture. The company was selling furniture to SWAPO for their new government offices. It was this furniture deal that came with a 'facilitation fee' for Lubowski, in cheques that were later proven to originate from South Africa's military intelligence.

According to two independent sources in Windhoek, the 'facilitation fee' was at the core of the financial issues that Lubowski was 'sorting out' on the day of his murder. Friends of Lubowski also confirm that Palazzolo and Guenon had demanded that the SWAPO advocate deliver certain business contracts in the fields of casino rights, diamonds, and oil transport to them. They report that Lubowski had told them, in distress, that he "didn't want to do all that these people wanted from him". But how to say no, when he had already accepted their - later shown to be tainted - money?

Still, Lubowski worked the entire day of his murder on the books that contained entries related to the 'facilitation fee' he had accepted, and he told his comrade, fellow SWAPO-leader Haage Geingob, in a very private conversation about the 'financial issues'. It was at the end of this day, after the DCC's Rob Colesky had visited his house to ask what time Lubowski would be home, that 'the people's lawyer' was shot dead in his front yard. Colesky would later surface again as a fellow director in several of South African arms deal middleman John Bredenkamp's companies.

The TRC attributed both the September and Lubowski murders to an apartheid 'death squad' called the Civil Cooperation Bureau (CCB), and, in Lubowski's case, specifically to individuals within this CCB who had been former policemen in South

Africa. However, the former policemen who were named in the case (Chappies Maree, Staal Burger, Calla Botha, Slang van Zyl, among others) had no record of ever having carried out, or organized, professional murders. Their records consisted of harassment, beatings, torture and other 'dirty tricks'.

Skills of a certain kind

Dulcie September, Anton Lubowski and Chris Hani (and also David Webster, the academic who had -according to Mail & Guardian's predecessor, the Weekly Mail - stumbled on South African military intelligence smuggling operations near the Kruger Park, and whose murder in 1989 was similarly attributed to 'the CCB') were cornered in a spot without witnesses, shot in the head, and died immediately. Carrying out such a murder needs skill and experience of a kind that an average South African policeman simply did not possess.

Former military Special Forces operative Guy Bawden confirmed in an interview in the late nineties that he and his fellow soldiers did not think highly of 'the CCB'. "We were laughing at these CCB policemen. They were parading around, sweating and in wigs, in the heat in the frontline states. We knew that they were just a label. For when an operation needed to be denied." South African Special Forces operatives were often mercenaries, and they were indeed used, sometimes privately, for operations that needed to be denied. Irish mercenary Donald Acheson, of Special Forces army battalion Recce 3, was identified in a Namibian inquest as Lubowski's real assassin.

He disappeared in 1991 and is now thought dead. An army buddy of Acheson's (name known to ZAM) has told a confidante that he was also involved in the Lubowski murder and that the order came from a South African government minister who felt that Lubowski was 'messing with his

business'.

Like the Afrikaans policemen in 'the CCB', the man officially identified as the murderer of Chris Hani, Janusz Walus, was also no professional hit man. Witnesses who identified a second man on the scene of the crime, a man with actual secret service and gun runners links, probably had something to say worth listening to. "But police came at night to scare the children, mess up my place and tell me that I should stay away from trying to testify", recounts a witness who saw the second murderer. "I gave up after that".

The Chris Hani murder docket shows to which extent the murder investigation was manipulated to result in the sole convictions of Walus and Derby-Lewis. Not only did the investigating officers ignore witnesses like the neighbour quoted above, they also refrained from interrogating Janusz Walus' employer, chemical trucker Peter Jackson. The Security Police ("who were in charge of the investigation," according to Brixton Murder & Robbery Squad's chief inspector Michael Holmes), told Holmes' men not to bother exploring the man or his arms trade and secret service contacts. This, even though a list of these contacts (including an Armscor man called Colin Stier) is also neatly contained in the docket. "Jackson is cooperating fully and does not need to be questioned," the instruction to the police officers says. Another police instruction, on the authority of Security police Captain J.H. de Waal, states that "information about Peter Jackson will not be followed up".

Walus' diary, prominently listing several reminders to 'Phone Peter' in the run-up up the murder, has disappeared from the docket altogether, though a copy of it (missing the page of the week of the murder itself) is still there.

NIA assistance

What also casts doubt on the police findings is the fact that the murder scene in the Hani case was, within seconds of the shooting, professionally shielded by a self-confessed operative of the National Intelligence Agency. Michael Buchanan, who happened to live right opposite Chris Hani, was first to arrive in the yard where he lay shot. (In the world of secret services, it is customary that a technically trained operator 'sweeps' the murder scene, to prepare it for the police only to find what they're supposed to.) Buchanan, in a telephone conversation with me, and later in a faxed written statement, did not go into his actual role at the scene, but stated clearly that he worked for the "new intelligence service" and that he had "helped avert civil war." (It was also Buchanan who threatened violence and "Gerrie Nel and the Scorpions" against both Jacana and myself.)

Chief Inspector Michael Holmes of the Brixton Murder and Robbery Squad was, throughout, (weirdly) happy with the 'assistance' his team had received from the Security Police. "We didn't need to look at all the evidence," he told me, "because the Security Police put everything we needed in a box for us to work with." An important part of that evidence was the 'right-wing gun' that was used in the murder, that originated from violent right-wing extremist Piet 'Skiet' Rudolph's armory. The gun had been procured by Clive Derby-Lewis upon Janusz Walus' insistence. "Clive was asked repeatedly by Walus to get him a gun and that's what he did" Inspector Holmes told me.

There is no indication that Derby-Lewis ever did anything else and actually, by procuring a 'right-wing gun', Derby-Lewis worked to cement the cover story of a plot of a few right-wing individuals, rather than to assist with the actual murder. Walus didn't need a gun: according to the case docket, he already owned four guns at the time. His, Walus', successful insistence on getting a right-wing gun, went a long

way to paint the hapless right-wing fanatic Derby-Lewis as the 'mastermind' of the Hani murder. (Ironically, Clive Derby-Lewis may well be under the impression that he was, in fact, a mastermind. He did get the gun, after all.)

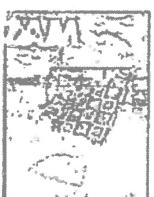
A big debt

The one who knows, if not the whole truth, at least more of it, is without doubt Janusz Walus. So why doesn't he talk? Perhaps because he knows that it wouldn't help him - after all, he was still part of the murder plot and it would be unlikely that he would be freed? Or because he has a sister, other relatives and friends in South Africa, among whom a brother who maintains excellent relations with the SA military? Or is it the debt that his family, according to Peter Jackson, still owes to Walus's former boss? Jackson had 'helped' the Polish immigrants during the apartheid years to set up and run a glass cutting factory in the Qua Qua bantustan. "The Walus family incurred a big debt to me in the process," Jackson told me, on the one occasion when I managed to pin him down. "Walus was paying it off to me on their behalf."

Maybe it is only Janusz Walus who could still rescue this story from falling into a big silence again.

< Prev

[log in](#) | [colophon](#) | [contact](#) | [anbi](#) | [support](#) | [subscribe](#)

Tips till [REDACTED] från person [REDACTED]

[REDACTED] vid mordet

på Palme.

[REDACTED] person [REDACTED] numera

[REDACTED] och sedan många år [REDACTED] av

en slump. De är ytligt bekanta och [REDACTED] tror att han möter [REDACTED]

[REDACTED] De börjar umgås och på frågan om vad [REDACTED] gör på

[REDACTED] svarar denne att han [REDACTED]

Tid senare träffar [REDACTED] och berättar

att han stött ihop [REDACTED] med [REDACTED] Som [REDACTED] skall tillbaka till

[REDACTED] ber [REDACTED] honom [REDACTED]

och [REDACTED] känner varandra rätt väl sedan många år [REDACTED] etc)

sedan [REDACTED] möjlichen och

troligen på [REDACTED]

[REDACTED] 86 får [REDACTED]

[REDACTED] skickas till Sverige där det

a) lämnas till Palmeutredningen

b) lämnas till UD via [REDACTED]

[REDACTED] 1987: [REDACTED] uppsöker på nytt [REDACTED] denna gång

[REDACTED] och [REDACTED]

Tips till [REDACTED] från person [REDACTED]

[REDACTED] 1986: person [REDACTED] numera
[REDACTED] och sedan många år [REDACTED] av
en slump. De är ytligt bekanta och [REDACTED] tror att han möter [REDACTED]
[REDACTED] De börjar umgås och på frågan om vad [REDACTED] gör på
[REDACTED] svarar denne att han [REDACTED]

Tid senare träffar [REDACTED] och berättar
att han stött ihop _med [REDACTED] skall tillbaka till
[REDACTED] ber [REDACTED] honom [REDACTED]
och [REDACTED] känner varandra rätt väl sedan många år [REDACTED] etc)
sedan [REDACTED] möjligent och
troligen [REDACTED]

[REDACTED] 86 får [REDACTED]

[REDACTED] Materialet skickas till Sverige där det

a) lämnas till Palmeutredningen

b) lämnas till UD via [REDACTED]

[REDACTED] 1987: [REDACTED] uppsöker på nytt [REDACTED] denna gång

Bakgrund

Pressuppgifter uppger att [REDACTED]

Ett flertal källor

uppger att han därefter inledde en karriär som [REDACTED]

eller som [REDACTED]

Ytterligare en källa hävdar att [REDACTED]

Sedan mitten/slutet av [REDACTED] har [REDACTED] fått eller lagt sig

till med [REDACTED] En källa har

beskrivit honom som [REDACTED] en annan som [REDACTED]

En källa påstår att [REDACTED]

arbetade för den [REDACTED]

Flera källor påstår att [REDACTED] i huvudsak arbetat för den [REDACTED]

[REDACTED] Kopplingen till [REDACTED]

fakta som framkom [REDACTED]

[REDACTED] bestyrks delvis av de [REDACTED]

då [REDACTED]

Sedan något år har [REDACTED] tillsammans med [REDACTED]

[REDACTED] varit [REDACTED]

I [REDACTED]

! rutorna där man prickar för [REDACTED]

[REDACTED] uppges att hans [REDACTED] och han är [REDACTED]

När han anlände till [REDACTED] han om [REDACTED] för [REDACTED]

[REDACTED] Som skäl uppgav han att han [REDACTED]

därför att han var [REDACTED]

Hans [REDACTED]

som [REDACTED]

handhar ärendet, men sedan dess har [REDACTED]

[REDACTED] En källa inom den lokala polisen [REDACTED]

Enligt en uppgift har han [REDACTED]

Min källas kontaktman [REDACTED] som känner till [REDACTED]
[REDACTED] uppges att [REDACTED] plötsligt blev medveten om att
[REDACTED] Vid det tillfället
dök [REDACTED] upp vid [REDACTED] var [REDACTED]
och [REDACTED] lyckligtvis var [REDACTED]
och god vän till [REDACTED]

Enligt uppgifter shall [REDACTED] derefter ha kontaktat några

En tid senare blev [REDACTED] En

källa inom [REDACTED] uppges att [REDACTED]

och att [REDACTED]

[REDACTED] berättade att han hade [REDACTED]

inkluderande [REDACTED]

Han uppgav också att han ville komma [REDACTED]

finanser

Källor [REDACTED] beskriver [REDACTED]

Enligt uppgifter har [REDACTED] tillgångar omfattande [REDACTED]

fördelade

Ytterligare [REDACTED] finns i [REDACTED]

[REDACTED] men tros i det

sistnämnda fallet

pass

[REDACTED] som förnyades [REDACTED]

[REDACTED] visar att [REDACTED]

resor

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

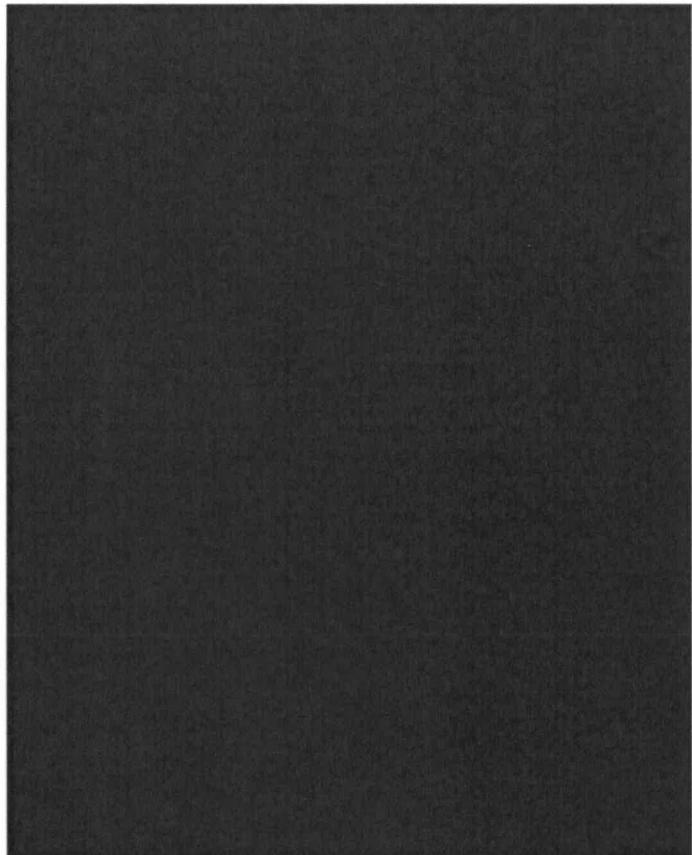
[REDACTED]

[REDACTED]

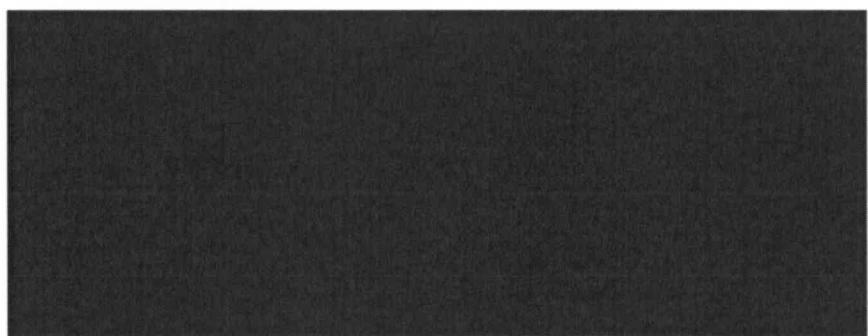

och mordet på Olof Palme

OCH MORDET PÅ OLOF PALME

Detta är en översiktig sammanställning av nytt material som visar att [REDACTED] med stor sannolikhet sköt Olof Palme. Den bygger på material som ingen annan har tillgång till, bl a en omfattande personlig dialog mellan [REDACTED] och [REDACTED] med ingående frågor om mordet samt email mellan [REDACTED] och den [REDACTED]

[REDACTED] hade tillgång till vapen genom [REDACTED]. Han hade tillfälle genom att han [REDACTED] av mordplatsen och sannolikt övervakade Palmes bostad. Hans motiv var [REDACTED]

Planen att mörda Palme initierades av [REDACTED] på uppdrag av den sydafrikanska regeringen. Denne använde sin agent [REDACTED] för att rekrytera en mördare. [REDACTED] kom överens med [REDACTED] om att denne skulle utföra mordet mot ersättning. [REDACTED] kom överens med [REDACTED] att utföra mordet. Händelse-förloppet beskrivs i detalj längre ner med kopplingar till andra misstänkta och spår.

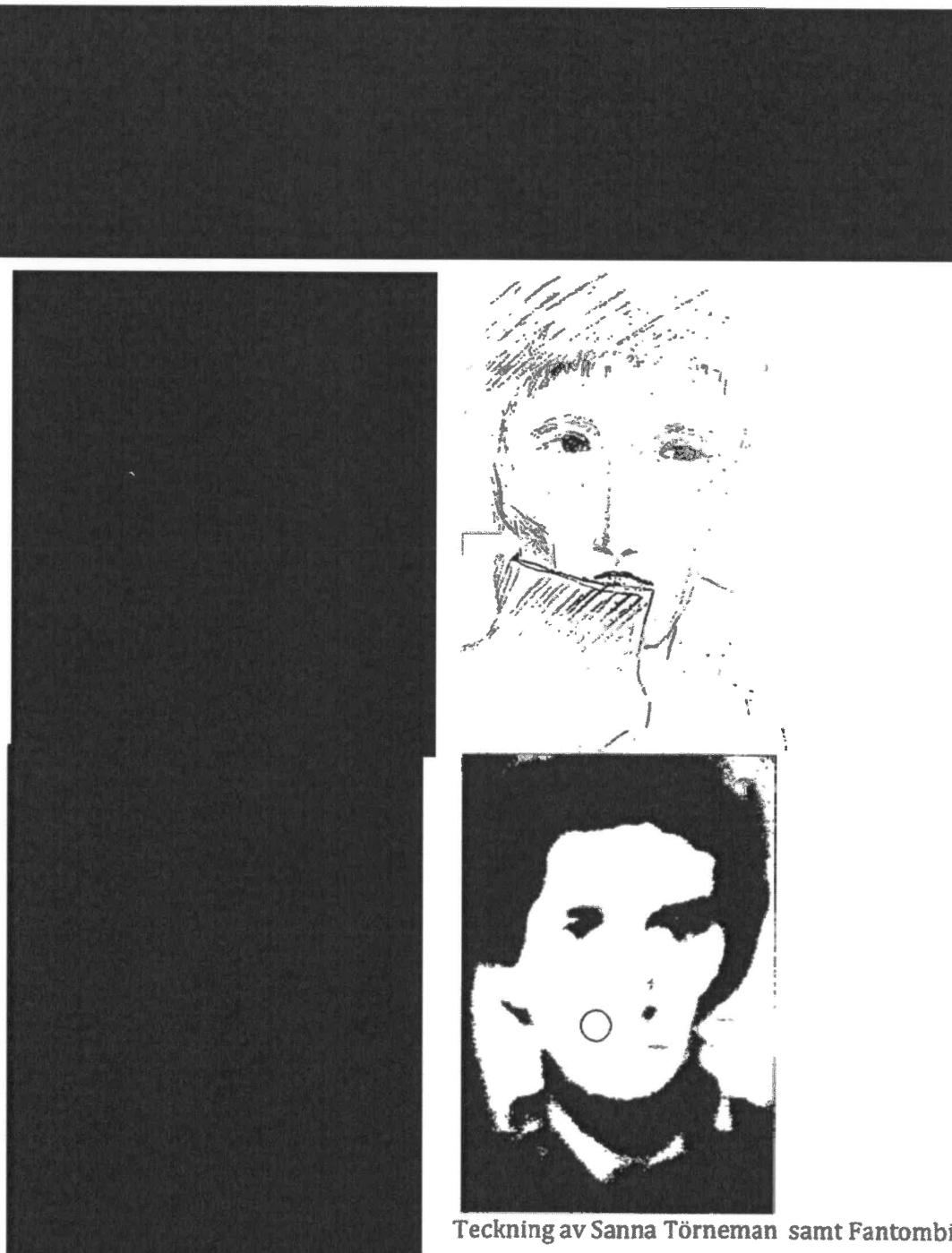
[REDACTED] arbetade åt [REDACTED] och de två hade en mycket nära relation från [REDACTED] till [REDACTED] då [REDACTED] kommunicerar sedan januari 2009 flera gånger i veckan med [REDACTED] per email och telefon och denne har ersatt [REDACTED]. Materialet visar också direkta kontakter mellan [REDACTED] och [REDACTED]. Genom [REDACTED] finns starka kopplingar till [REDACTED] och den sydafrikanska underrättelsetjänsten samt till villospåret PKK.

Följande sju områden utvecklas längre ned och visar att [REDACTED] med stor sannolikhet är gärningsmannen:

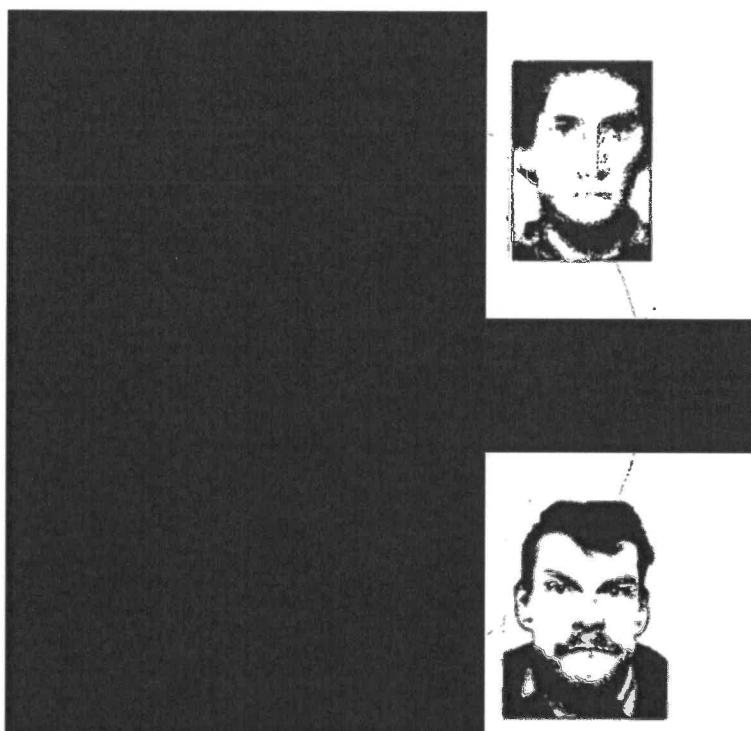
1. [REDACTED]
2. [REDACTED]
3. Mycket nära relation till andra [REDACTED]
4. [REDACTED]
5. Är skjutvan, har skjutit med magnumpistol och kommunicerar i [REDACTED]
6. Planerade att mörda Palme under flera år
7. Har kontaktat polisen om palmemordet och [REDACTED]

1.

[REDACTED] de teckningar som gjorts av Sanna Törneman på Smala gränd strax efter mordet samt av [REDACTED] vid biografen Grand klockan 21 på mordkvällen. Han stämmer också in på ett flertal vittnesmål om grandmannen, se fotnoter nedan. Jämförelsen med [REDACTED] är gjord med hjälp av ett 40-tal fotografier från olika åldrar och ett personligt möte där ungefärlig längd, [REDACTED] faststälts. De främsta likheterna är:

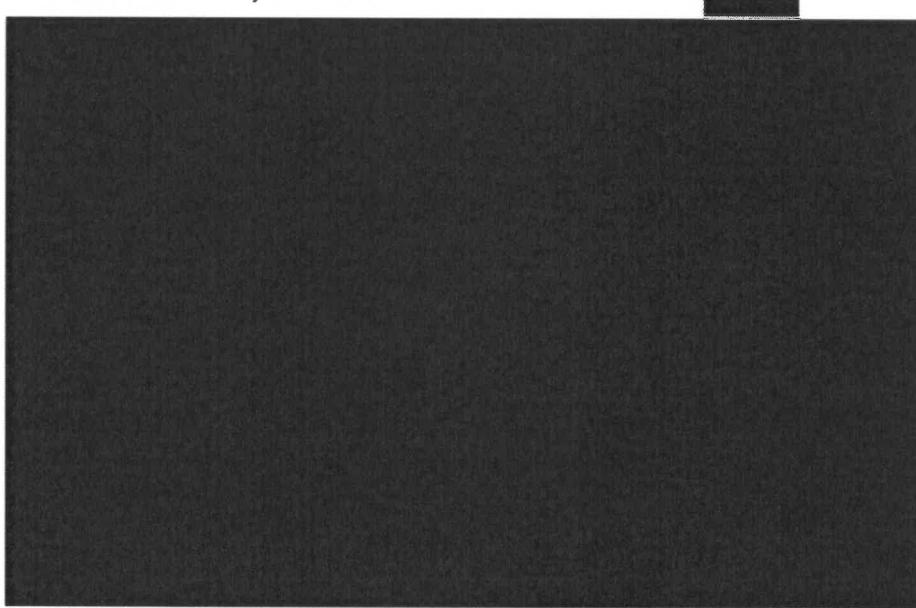

Teckning av Sanna Törneman samt Fantombilden

En jämförelse med mjukvaran FaceCompare visar att
Som [REDACTED] är den relativa siffran
Pettersson är som jämförelse bara lik Fantombilden till

Christer

Ytterligare teckningar och vittnesmål av [REDACTED] från klockan 21 utanför Grand visar också [REDACTED] Vittnen vid Grand har beskrivit attmannens blick var "ångestfylld", vilket

[REDACTED] Detta
där en person på hennes fråga vad
klockan är svarat: "Det har inte du med att göra", vilket tyder på stark

2.

mycket [REDACTED] som
Palmeutredningen tagit fram. En sammanställning av [REDACTED]
karaktärsdrag visar att [REDACTED]

Egenskap	GMP	Exempel
Svensk man	X	[REDACTED]
Personlighets- störd	X	[REDACTED]
Bakgrund av misslyckanden	X	[REDACTED]
Intolerant	X	[REDACTED]
Hänsynslös	X	[REDACTED]
Rastlös	X	[REDACTED]
Svårighet med relationer	X	[REDACTED]
Förakt för svaghet	X	[REDACTED]
Framstår som självsäker	X	[REDACTED]
Uppblåst och oäkta	X	[REDACTED]
Brist på inre kompass	X	[REDACTED]
Liv fattigt på omväxling	X	[REDACTED]
Trivs bäst i ensamhet	X	[REDACTED]
Hat mot samhället	X	[REDACTED]
Kartlagt Palme	X	[REDACTED]
Vana vid skjutvapen	X	[REDACTED]
Ålder 28-58 år	X	[REDACTED]
Dålig relation med föräldrar	X	[REDACTED]

Få kvinnor och inga barn	X
Lågutbildad	X
Okvalificerat arbete	X
Dålig ekonomi, ej bil, hyresrätt	X
Gick klumpigt, möjligent haltat	X
Glasögon, troligen närsynt	X
Missbrukare	X
Djupgående hat mot Olof Palme	X
Bor eller arbetar i området kring Grand	X

Ett flertal vittnen har uppgivit att grandmannen var över 30 år gammal. Flera omständigheter har sannolikt påverkat vittnen att överskatta åldern:

- Omodern klädsel. Grandmannen var klädd i keps eller mössa med örnlappar. Ett vittne beskrev klädseln som "skidkläder från 1950-talet"
- Kylan. Grandmannen vistades sannolikt utomhus i flera timmar (ev. övervakning vid bostaden samt utanför Grand innan och efter föreställningen), vilket ger ett sammanbitet, fruset intryck
- Allvaret i gärningen. Vittnen kan ha påverkats av att de förhörts om en så allvarlig gärning som ett mord på en statsminister.

Ett exempel på en ogrundad slutsats om åldern ges i Gärningsmannaprofilen där det uppges "*Brott av detta slag begås oftast av män under 30 år men med tanke på det motiv som ligger närmast tillhands, ett utpräglat palmehat, är det sannolikt att gm är äldre än 30. För att ett hat mot en person skall bli så utpräglat torde de kräva att man levt under Palmes era och gradvis byggt upp en aversion mot personen Olof Palme.*" (SOU 199:88 sidan 885).

En stor majoritet av politiska attentatsmän är i själva verket i 25-årsåldern och stämmer mycket väl in i tabellen nedan visas åldern på gärningsmannen vid några av de mest kända attentaten i världen.

Offer	Gärningsman	Gärningsmannens ålder
Abraham Lincoln	John Wilkes Booth	26 år
John F. Kennedy	Lee Harvey Oswald	24 år
Robert Kennedy	Sirhan Sirhan	24 år
Yitzhak Rabin	Yigal Amir	25 år
Franz Ferdinand	Gavrilo Princip	23 år
John Lennon	Mark David Chapman	25 år
Malcolm X	Thomas Hagan	23 år
Anna Lind	Mijailo Mijailovic	24 år

Slutsatsen är att [redacted] var i

En av grundförutsättningarna i [redacted] närmare bestämt att gärningsmannen skulle vara ensamagerande (SOU 1999:88 sidan 882). [redacted] ingick i en mindre grupp av personer, se Händelseförlöpp nedan.

Granskningskommissionen lätt Robert Ressler, en erfaren profilerare från FBI, gå igenom profilen och kommentera den. Han sa bl a att "En grupp som anlitar en person som sedan agerar som Olof Palmes mördare måste vara "disorganized in itself", i så fall" (SOU 1999:88 sidan 882). Detta stämmer väl med att [REDACTED] tubbades till mordet av [REDACTED] som inte var en erfaren attentatsman.

3. Är nära vän med

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED] och [REDACTED] umgicks mycket tätt fram till [REDACTED] när [REDACTED]

[REDACTED] och [REDACTED] har aldrig träffats. Trots det kommunicerar de flera gånger i veckan per email, brev och telefon. Känslig information utbyter de endast brevledes. Under tiden hos [REDACTED] talade [REDACTED] på telefon. I samband med att [REDACTED] som han ringde för att hjälpa [REDACTED] Dessa gick till [REDACTED] ringde sedan svenska polisen från [REDACTED] och hjälpte enligt [REDACTED]

Den omfattande emailkommunikationen mellan [REDACTED] och [REDACTED] visar på en utveckling i relationen mellan de två där [REDACTED] dämpat

[REDACTED]

[REDACTED]

5. Är skjutvan, har skjutit med magnum och kommunicerar i [REDACTED]

[REDACTED] har lång erfarenhet av vapen, vilket bekräftas av dialogen [REDACTED]

[REDACTED] är [REDACTED] och [REDACTED] första kontakt på många år och är

[REDACTED]
[REDACTED] bor inte längre på adressen i [REDACTED] och vapnet kan ha flyttats, men det finns en viss möjlighet att det ligger kvar.

6. Planerade att mörda Palme under flera år.

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Detta visar att [REDACTED] och att det fick honom kontakta

[REDACTED]

7. Har kontaktat polisen om palmemordet och [REDACTED]

I palmeutredningens Gärningsmannaprofil skrivs att gärningsmannen kan komma att kontakta polisen och försöka få information alternativt påverka eller infiltrera utredningen⁸.

[REDACTED] har [REDACTED] från [REDACTED] kommunicerat att han känner polisman Gösta Söderström, det vill säga den förste polismannen på plats efter mordet på Palme⁹, och att han har diskuterat palmeutredningen med Söderström.

[REDACTED]
(sannolikt Säpo) för att anmäla att han blivit avlyssnad och förföljd. Detta beskrivs i en emailkonversation.

från [REDACTED] Två av dessa hade anknytning till polisen:

Fredin har dessutom [REDACTED] nämnt ytterligare kontakter med polisen om palmemordet utan att nämna namn.

8. Händelseförfloppet

Genom att sätta samman den nya informationen från de privata dialogerna med offentligt material utlämnat av polisen, publicerat material från utredningen (framförallt SOU 1999:88) samt annat tillgängligt material tillgängligt från tidningar etc är det möjligt att beskriva ett troligt händelseförflopp.

[REDACTED] rekryterades från sydafrikanska säkerhetspolisen till den militära underrättelsetjänsten 1985. Han fick i uppdrag att genomföra planen att mörda Olof Palme på uppdrag av den sydafrikanska regeringen efter ett beslut i november 1985¹¹.

[REDACTED] använde [REDACTED] som mellanhand, vilken fick i uppdrag att rekrytera gärningsmannen. [REDACTED] tillfrågades av en [REDACTED] ett av [REDACTED]. De träffades i november 1985 och januari 1986. [REDACTED] hade varit liksom [REDACTED] som även rekryterat [REDACTED] kontaktade bl a [REDACTED] på Säpo för att varna att Palme skulle komma att mördas. Även [REDACTED] mångårig bekant med [REDACTED] kände till mordplanerna och lämnade in två varningsbrev till [REDACTED]

[REDACTED] var sedan länge Sveriges mest kände [REDACTED] tillsammans med [REDACTED]

Hans Holmér

PKK-spåret och Säpo

[REDACTED] spelar en central roll i mordet samt i den misslyckade utredningen.

[REDACTED] reste [REDACTED] för att avsluta planeringen¹³. Enligt egen uppgift skulle han befina sig i Stockholm vid mordtillfället för att mordet skulle skyllas på honom, men istället befann han sig i sitt hem på [REDACTED]

Konferensen Folkriksdagen mot apartheid hölls i Stockholms Folkets Hus den 21 februari. [REDACTED] befann sig i Stockholm från konferensen till efter mordet¹⁴. Han instruerade [REDACTED] och [REDACTED] hur de skulle utföra mordet samt genomförde övervakning av paret Palmes bostad i Gamla Stan¹⁵.

Vapen och ammunition tillhandahölls sannolikt av [REDACTED] som vid tillfället innehade flera vapen och senare blivit [REDACTED]. Varken vapentyp eller ammunition var optimal för utförandet. Även placeringen av skottet och det misslyckade skottet mot Lisbeth Palme visar att genomförandet utfördes av mindre erfarna gärningsmän.

Under fredagen övervakades Palmes lägenhet av [REDACTED] och [REDACTED]. När paret Palme lämnade lägenheten omkring klockan 20.30 följde [REDACTED] efter till biografen Grand och tog på detta sätt reda på vilken film de gick på. Efter det tog han kontakt med [REDACTED] och [REDACTED] som befann sig på restaurangen Claes på Hörnet¹⁷ en knapp kilometer bort varpå [REDACTED] vapnet och gav det till [REDACTED].

[REDACTED] övervakade Grand vid filmens slut och såg hur paret Palme började gå längs Sveavägen i riktning söderut [REDACTED] och [REDACTED] befann sig närläget och hade tillgång till bil, sannolikt [REDACTED] och [REDACTED] körde bilen och förflyttade [REDACTED] till dekorimahörnet. [REDACTED] stod sannolikt på den västra sidan av Sveavägen och [REDACTED] på den östra.

När paret Palme närmade sig gick [REDACTED] över gatan. [REDACTED] sköt Palme med ett skott i ryggen. Det andra skottet risrade Lisbeth Palmes rygg.

Lisbeth Palme såg två gärningsmän när hon tittade upp. Den ene var enligt hennes vittnesmål på mordnatten "osedvanligt lång och ljusare". Den andre kortare och mörkare. Hon uppgav att hon sett de två männen utanför sin lägenhet kort innan mordet¹⁹. [REDACTED] är med sina [REDACTED] lång. Ett alternativt förlopp vid skottögonblicket är att [REDACTED] sköt efter att [REDACTED] "frusit till is"²⁰. Efter mordet sprang [REDACTED] uppför trapporna vid Tunnelgatan och nerför trapporna på andra sidan. Han observerades av [REDACTED] på Smala Gränd.

[REDACTED] gick över gatan och steg in i bilen som [REDACTED] körde, [REDACTED] med registreringsnummer [REDACTED]. De åkte några hundra meter, stannade i korsningen Frejgatan och Heimdalsgatan och [REDACTED] bytte till en röd Golf²¹. [REDACTED] hämtade sedan upp [REDACTED] på Birger Jarlsgatan och körde honom till hemmet i [REDACTED]. Dagen därpå hittades den röda golfen uppbränd i Ålta.

Snart efter mordet kontaktade [REDACTED] svenska myndigheter för att plantera PKK-spåret, vilket även skulle fylla funktionen att hjälpa turkiska säkerhetstjänstens mål att försvaga den kurdiska självständighetsrörelsen. När [REDACTED] inte fick gehör kontaktade han sin vän [REDACTED] med nära kontakt till Hans Holmér, varpå PKK blev ett effektivt vilospår.

År 1987 utsattes [REDACTED]

[REDACTED] Det kan ha varit den sydafrikanska underrättelsetjänsten som låg bakom det för att klippa av alla band till [REDACTED] och [REDACTED]

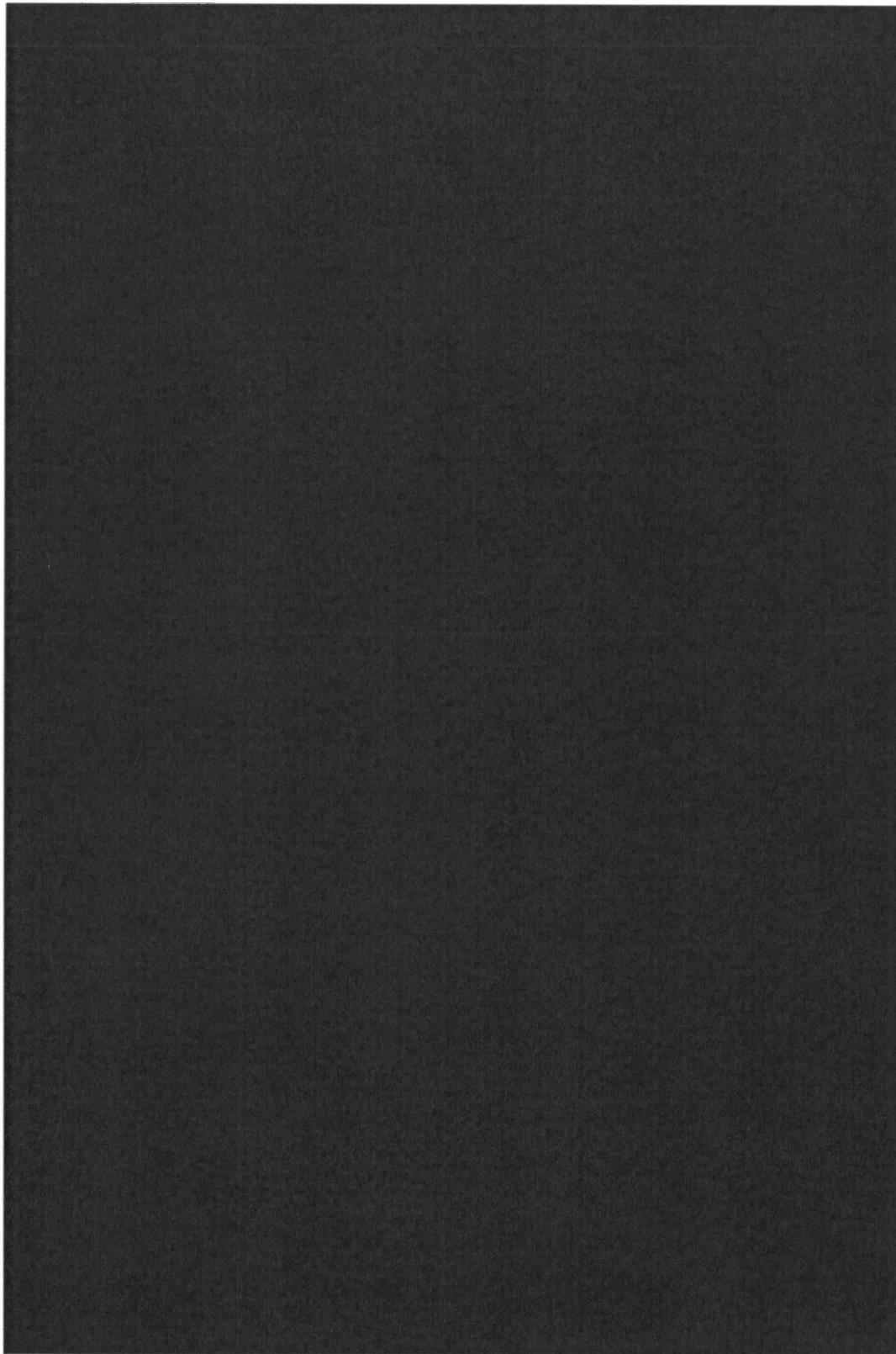
Hon ringde

sannolikt för att förekomma att [REDACTED] började prata om [REDACTED] roll i palmemordet.
I samtalet nämnde hon att [REDACTED] haft en Smith & Wesson revolver i 10-15 år, vilket
hon inte nämnt år 1998 i samband med att hon anmälde [REDACTED]

Från januari 2009 har [REDACTED] och [REDACTED] haft mycket tät kontakt och [REDACTED]
De har aldrig träffats personligen²³, men de har pratat i telefon,
till exempel när [REDACTED] ringde [REDACTED] under tiden på [REDACTED]

9. Tidslinje

I sammanställning ser tidslinjen för viktiga händelser ut på följande sätt:

Fotnoter

¹ SOU 1999:88 sidan 163: Birgitta W åberopades som vittne i målet mot Christer P och uppgav då bl.a. följande. Hon såg mannen under några sekunder. Hon hade fåst sig vidmannens blick, som hon beskrev med ord som brinnande och sjukt stirrande. Han hade markerat ansikte med tydliga, markerade kinder och tunn mun. Mordgåtan Olof Palme av Gunnar Wall sidan 98: samma vittne Birgitta W konstaterar att gärningsmannen har: ... långsmalt ansikte ... ”

² Mordgåtan Olof Palme av Gunnar Wall sidan 97: vittnesbeskrivning av maskinisten Hubert F: ”rak näsa med buckla upp till”.

³ Mordgåtan Olof Palme av Gunnar Wall sidan 97: vittnesbeskrivning av maskinisten Hubert F: ... omkring 180 cm lång, troligen mörkt hår, mannen gav ett ”sportigt, senigt intryck”

⁴ SOU 1999:88 sidan 164, vittnesuppgift från Anneli K: ”... det mest iögonenfallande var hans stirrande blick och att han tycktes vänta på någon.” Margareta S omnämner på samma sida managens blick som ”mörk och intensiv” samt ”spänd och ångestfyllt”

⁵ SOU 1999:88 sidan 164, vittnesuppgift från Margareta S: ”Han bar glasögon ...”, sidan 166 vittnesuppgift från Mårten Palme: ”Han uppfattade vidare att mannen bar stålåtgående glasögon.” samt Utdrag ur gärningsmannaprofil sidan 889: ”I detta sammanhang kan det även kommenteras att gärningsmannen troligen har ett synfel. När han syns vid biografen, strax innan Palmekommer ut, har gm glasögon. Under förföljandet på Sveavägen, mordet och flykten har inte glasögonen på sig. I profilen från februari anges orsaken här till vara att gm skulle ha ett ålderssynfel, men grundligare analys visar att han lika gärna, eller hellre, skulle kunna vara närsynt, vilket möjligtvis skulle kunna förklara varför han följer efter paret Palme så nära, att han tar tag i Palme och varför han tvekar en kort stund innan han bestämmer sig för att springa från mordplatsen. Kanske för att han utan glasögon inte får den totala överblicken över situationen.” Vid personligt möte med Fredin bar han glasögon. Han bär också glasögon på nästan alla foton. Av ett porträtt framgår att hans glasögon korrigeras för närsynhet.

⁶ SOU 1999:88 sidan 157 Gärningsmannens signalement: ”Rörelsemönster: Vittnen har beskrivitmannens rörelsemönster som lunkande, klumpigt, haltande, rullande, som en elefant, smidigt som en stor björn etc”. Vid personligt möte gick Fredin med långa steg, vilket gav en lunkande gång.

⁷ Ulrikas vittnesmål publicerades i Aftonbladet 881103

⁸ SOU 1999:88 sidan 890 Gärningsmannaprofilen: Även om omständigheterna från tid till annan kan ha gett honom en känsla av osårbarhet, att han inte skulle kunna gripas kan det ändå ha funnits en känsla av osäkerhet, som kan ha lett gärningsmannen till att infiltrera utredningen. Det kan ha skett på olika sätt:

- Han kan ha kommit med eget vittnesmål eller allmän information och i samband med det försökt skaffa information om utredningens läge.
- Han kan ha lämnat direkt vilseledande information i ett försök att rikta utredningens fokus åt annat håll.
- Han kan under täckmantel av journalist eller särskilt intresserad medborgare ha försökt få ut information från utredningen på helt legal väg.
- Han kan ha förlött eller förmått andra att lämna vilseledande information.

⁹ SOU 1999:88 sidan 175: Polisbilen med Gösta Söderström och Ingvar W anlände till mordplatsen som första polispatrull.

12 SOU1999:88 sidan 449.

13 SOU 1999 sidan 450

14 SOU1999:88 sidan 472

16 SOU 1999:88 sidan 547 samt

17 SOU1999:88 sidan 548

18 Se [REDACTED] papper med ref till Expressen

19 Inuti labrynten, sid 356 och framåt

20 Se Flashback

21 Artikel i Expressen mars 1986

22 Expressen 961003

23 Se mail från [REDACTED] till [REDACTED] 20111006